

РЕШЕНИЕ

№ 2581

гр. София, 14.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 11.03.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николина Янчева

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4343** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 99, ал. 6 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС).

Образувано е по жалба на Сдружение „Независим обществен контрол“, рег. по ф.д. № 407/2010 г. на СГС, БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от И. С. Д. – председател на Управителния съвет (УС) на сдружението срещу Решение № СО-70-ПР/2014 г. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда на директора на Регионална инспекция за околна среда – С., с което е постановено да не се извършва екооценка за инвестиционно предложение (ИП) за „Модернизация на технологично оборудване в завод за механично и биологично третиране (М.) на отпадъци в производството на Р.-гориво на площадка „С.“, разположена в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 87401.7647.182 м. „С.“, землище на с Я., район „К.“ – Столична община с възложител Столична община (СО).

С определение от 13.05.2014 г. (л. 252) е присъединено за съвместно разглеждане и постановяване на общ съдебен акт производството по адм.д. № 4344/2014 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 23^{-ти} състав образувано по жалбата на Сдружение „Коалиция за устойчиво развитие“, рег. по ф.д. № 121/2011 г. по описа на СГС, БУЛСТАТ –[ЕИК] с адрес: [населено място] – 1000, [улица], ет.1, ап.1, представлявано от Д. И. – председател на УС.

С определение от з.з. от 08.09.2014 г. (л. 316) е присъединено за съвместно

разглеждане и постановяване на общ съдебен акт производството по адм.д. № 4465/2014 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 35^{-ти} състав образувано по жалбата на Национално сдружение за защита собствениците на имоти, рег. по ф.д. № 4658/2006 г. по описа на СГС, БУЛСТАТ –[ЕИК] с адрес: [населено място], район „П.“- СО, [населено място], [улица], представлявано от З. А. М. – председател на УС. С определение от з.з от 10.10.2014 г. (л. 348 – гръб) е присъединено за съвместно разглеждане и постановяване на общ съдебен акт производството по адм.д. № 4803/2014 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 34^{-ти} състав образувано по жалбата на Екологично сдружение „За Земята“, БУЛСТАТ –[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], район „К. поляна“, [жк], [жилищен адрес] представлявано от И. С. П. и Т. Д. Т..

В жалбите се излагат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден при неспазване на установената форма, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателите сочат, че с ИП, предмет на атакуваното решение, се изменя част от дейностите по експлоатация на „Интегрираната система за третиране на битови отпадъци на Столична община (СО), за което е приет О. с Решение № 14-8/15.12.2008 г. на Директора на РИОСВ-С., като последното решение е с изтекъл 5-годишен срок, което компроментира и обжалваното в настоящето производство Решение № СО-70-ПР/2014 г. на директора на РИОСВ-С.. Поддържа се, че административният орган не е направил съпоставка между нормативната уредба в сила към момента на вземане на решение за О. № 14-8/15.12.2008 г. и нормативната уредба в сила към момента на взимане на процесното решение, поради което считат, че същото е немотивирано и необосновано. Навеждат се доводи, че решението на директора на РИОСВ-С. не следва закона и не осигурява превенция на риска и достатъчна гаранция за опазване на природата, градската среда, здравето на хората и целостта на имотите им, обрича договорените със СО средства на европейските данъкоплатци за управление на отпадъците на неусвояване, заради очевидно заобикаляне на закона и прилагане на неистински документи от държавни екологични контролни органи. Твърди се, че решението е непълно, тъй като ИП не е съгласувано с другите ИП, едновременно подадени за разглеждане в РИОСВ – С. (като пример е посочен проект за кариера за строителни материали в район „К. от фирма на „Т. Златна П. Цимент“ с широкоспектърно отрицателно въздействие върху природата, човешкото здраве и градската среда в тази част на Софийското поле). Изтъква се, че обжалваното решение има пропуски, защото не разглежда и не се произнася, както изисква ЗООС и Закона за управление на отпадъците (ЗУО) за кумулативен ефект от другите съоръжения и дейности на Интегрираната система за третиране на ТБО в непосредствена близост на атакуваното ИП – депо „С.“, площадки с други съоръжения за управление на отпадъците. Жалбоподателите считат, че с обжалваното решение не се изпълнява закона, тъй като не разглежда превенция на риска при бедствия по никакъв начин – при наводнения, пожари, земетресения и др. и как това ще се отрази на близките населени места и инфраструктура, на здравето, природата и градската среда. Жалбоподателите сочат, че решението не показва да е разглеждано влиянието върху почвите, което е нарушение на ЗООС и ЗУО и Наредбите към тях. Поддържа се, че обявената модернизация на Интегрираната система, одобрена с Решението ще допринесе инфилтратите и кондензатите от компостирането и изсушаването на компоста да попаднат трайно в почвите и да компроментират

плодородното С. поле. Твърди се в жалбите, че решението неправилно одобрява и разрешава като безопасна технологията „опакване в бали“, в случая на R.-гориво, което балиране е нежелана и дори забранена практика в страните на Европа и по света.

Жалбоподателите поддържат, че решението е издадено в нарушение на т. 38 от Приложението към чл. 92, т. 1 на ЗООС, т.е. не е ясно дали инвестиционното предложение не подлежи на задължителна О.. Молят обжалваното решение № СО-70-ПР/2014 г. за преценка на необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционното предложение „Модернизация на технологичното оборудване в Завод за механично и биологично третиране (М.) на отпадъци с производство на R.-гориво на площадка „С.“, землище на [населено място], район „К.“, част от Интегрираната система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на СО да бъде отменено и по същество на спора да се постанови извършване на О. за инвестиционното предложение.

В открито съдебно заседание:

Жалбоподателят Сдружение „Независим обществен контрол“ се представлява от И. С. Д. – председател на УС и от адв. П., които поддържат жалбата на сдружението. С молба от 08.09.2014 г. (л. 332 от делото) са наведени доводи за нищожност на обжалвания административен акт, произтичащи от нищожността на Решение по оценка на въздействието върху околната среда № 14-8/15.12.2008 г. на директора на РИОСВ – С., като се поддържа, че същото било издадено от некомпетентен административен орган.

Жалбоподателят Сдружение „Коалиция за устойчиво развитие“ се представлява от председателя на УС Д. И. от адв. Ч. П., които поддържат жалбата на сдружението.

По делото са постъпили писмени бележки от адв. П., в които са наведени аргументи в подкрепа на двете жалби на сдруженията. Претендира присъждане на направените разноски по делото, съгласно приложен списък на разноските по чл. 80 ГПК (л. 393) за Сдружение „Независим обществен контрол“ и без представен списък на разноските за Сдружение „Коалиция за устойчиво развитие“.

Жалбоподателят Екологично сдружение „За Земята“ се представлява от адв. К., който поддържа жалбата. С молба (л. 437) прави искане за произнасяне по нищожността на решение № 14-8/15.12.2008 г. на директора на РИОСВ – [населено място], с което е одобрено осъществяване на инвестиционно предложение „Изграждане на интегрирана система от съоръжения за третиране на битови отпадъци на СО“ на площадки „Х. Б.“ и „Я. С.“, поради издаването му от некомпетентен орган. Подробни съображения излага в писмени бележки, приложени по делото. Претендира присъждане на направените разноски по делото.

Жалбоподателят Национално сдружение за защита собствениците на имоти се представлява от З. А. М. – председател на УС, който поддържа жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – директор на Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/, с представеното придружително писмо, с което е изпратена административната преписка, изразява становище за неоснователност на жалбите. Твърди, че оспореното решение е издадено в съответствие със закона и при спазване на изискването за форма и съдържа съответни мотиви. В съдебно заседание се представлява от процесуален представител - адв. М., която оспорва жалбите. Твърди,

че за жалбоподателите липсва правен интерес от оспорването. Сочи, че решението е издадено от компетентен орган, при спазване на законовата процедура и в съответствие с материалния закон. Моли съда да отхвърли жалбите. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адв. П., тъй като делото е без материален интерес. Не претендира разноски.

Заинтересованата страна – Столична община, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт А. Г., оспорва жалбите. Твърди, че за жалбоподателите липсва правен интерес от оспорването. Сочи, че решението е издадено от компетентен орган, при спазване на законовата процедура и в съответствие с материалния закон. Подробни съображения за неоснователността на жалбите излага в писмени бележки, представени по делото. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, взема участие в производството по делото и изразява становище за недопустимост е неоснователност на жалбите и потвърждаване на оспорения административен акт като законосъобразен.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Видно от представената преписка, административното производство е образувано по подадено от кмета на СО искане, изх. № СО-0403-63(1)/21.03.2014 г., за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда (О.) за инвестиционно предложение „Модернизация на технологичното оборудване в завод за М. на отпадъци с производство на R-гориво на площадка „С.“ (л. 54-55), на основание чл. 81, ал. 5 ЗООС и чл. 4, ал. 2 от Наредбата за О.. Към искането е представена информация по Приложение № 2 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на взаимодействието върху околната среда (л. 97-181); уведомление по чл. 10 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони, съдържащо необходимите данни, съгласно Приложение № 1 и № 2 – част Б към чл. 10 от Наредбата (л. 182-207) и доказателства за изпълнение на изискванията на чл. 6, ал. 9 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за въздействието върху околната среда, а именно писма до кмета на район К. - СО и до кмета на [населено място] с уведомления и документ за платена такса.

С писмо изх. № СО-0822-43 (3)/21.03.2014 г., кметът на СО е уведомил кмета на район „К.“ – СО и кмета на кметство [населено място] да осигурят обществен достъп до информацията за преценяване необходимостта от О. (л. 57-61).

С писмо, изх. № 89-1/07.04.2014 г. кметът на [населено място] е уведомил възложителя на ИП, че до 07.04.2014 г. не са постъпили запитвания и възражения относно ИП (л. 43).

С писмо изх. № СО-0403-63 (3)/07.04.2014 г., заместник-кметът на СО е уведомил директора на РИОСВ – С. за извършени действия от страна на общината по реда на чл. 6, ал. 9 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда като възложител на инвестиционно предложение (л. 33-40).

С писмо изх. № 08-00-2287/25.03.2014 г. РИОСВ-С. е определила приложимата процедура по реда на Глава шеста и Глава седма от ЗООС (л. 50).

Постъпили са до Дирекция „ПД“ при РИОСВ – С. становища от: С. А. – ст. експерт в отдел „ОЧАВОХВ“, Дирекция „КОС“ (л. 41-42), И. М. – експерт „КПКЗ“, отдел „ОЧАВОХВ“ (л. 44); В. Я. – ст. експерт в Дирекция „КОС“, отдел „УООВП“ относно фактор „Отпадъци“ (л. 45), М. З. – мл. експерт в дирекция „КОС“, отдел „УООВП“ относно компонент „Почви“ (л. 46); Д. С. – ст. експерт относно компонент биологично разнообразие и защитени територии (л. 47); С. П. – директор на Дирекция „КОС“ по компоненти „Води“ (л. 48-49); д-р О. И. – Директор на Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ) (л. 51).

Представено е Решение № 780 от 11.12.2008 г. на Столичен общински съвет, с което е приет проект за парцеларен план за площадка за изграждане на съоръжения за третиране на неопасни отпадъци в землището на [населено място], ЕКАТТЕ 78401, м. „С.“, район „К.“ по червени и сини линии, цифри и текст, съгласно приложен проект (л. 62-63).

Представени са скици и актове на поземлени имоти в землището на [населено място] (л. 64-96).

С оспорения акт – Решение № СО-70-ПР/2014 г. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда, издадено от инж. И. П. - директор на РИОСВ – С. (л. 14-23; 24-28) е взето решение да не се извършва оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение „Модернизация на технологичното оборудване в Завод за М. на отпадъци с производство на Р-гориво на площадка „С.“, разположена в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 87401.7647.182 м. – собственост на СО, м. „С.“, землище на [населено място], район „К.“ – СО с възложител СО, тъй като няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони. Инвестиционното предложение на СО е свързано с изменение на част от дейностите по експлоатация на съоръженията към Интегрирана система за третиране на битови отпадъци на СО (обект, който съгласно ЗООС, действащ към настоящия момент, попада в Приложение № 2, т. 11, б. „б“ към ЗООС). Реализацията на „Интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на СО“ е одобрена с Решение по О. № 14-8/15.12.2008 г. на Директора на РИОСВ – С..

За изясняване на делото от фактическа страна е назначена и приета съдебно-техническа експертиза по въпроси, поставени от съда. В изпълнение на възложените му задачи, вещото лице (ВЛ) е проучило основно представените материали към делото, както и общодостъпна информация от интернет, касаещи предмета на възложените му задачи. Съдът кредитира неоспореното от страните заключение на ВЛ като компетентно, обосновано и кореспондиращо на събраните по делото писмени доказателства. От експертизата се установява, че заводът за механично-биологично третиране на отпадъците, част от проекта „Изграждане на интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община“ по ОП „Околна среда“ 2007-2013 г. се изгражда към настоящия момент, като първият етап от проекта е завършен с построяването на депо за неопасни отпадъци в „С.“, ПОСВ и инсталациите за биологично третиране на био и зелени отпадъци на площадка „Х. Б.“. Инсталацията обхваща 5 сгради, от които 3 са вече построени и 2 се строят към момента на изготвяне на експертизата. Построени са вече

и пътищата към завода и съоръженията, монтирано е улично осветление. Проектите са съгласувани и получили одобрение от Европейска комисия по „Околна среда“ като втората фаза на завода за отпадъци също е одобрена от ЕК. ВЛ е посочило, че технологичното оборудване в завода за М. на отпадъци с производство на Р. – гориво на площадка „Садина“, чиято модернизация е предмет на оспореното решение, е част от „Интегрираната система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на СО“, одобрена с Решение №14-8/15.12.2008 г. на Директора на РИОСВ – С.. Инсталацията за М. е оценена в доклада за О., въз основа на който е издадено решение по О. № 14-8/15.12.2008 г. и включва оборудване и съоръжения с общ годишен капацитет за преработване на 410 000 т. годишно (1200 т. на ден или 50 т. на час) смесено събирани отпадъци чрез:

- сепариране на отпадъците – отделяне на опасни /пожароопасни и взривоопасни/ и крупно габаритни компоненти; отделяне на метални отпадъци за рециклиране – общо 5000 т./годишно;
- механично третиране на отпадъците с цел производство модифицирани твърди горива, получени от отпадъци (Р.) за реализация на пазаря – 126 000 т. годишно;
- биологично третиране на отпадъците с цел стабилизирането им и получаване на нестандартен компост – 61 000 т./годишно;
- отпадъци, които ще бъдат депонирани на депо „С.“ ще бъдат 154 000 т./годишно.

ВЛ е заключило, че модернизацията на технологичното оборудване няма да доведе до отрицателно въздействие върху околната среда. Също така няма предпоставки за отрицателно въздействие в резултата на реализирането на проекта. В процесния случай е извършена оценка за съвместимост по чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (приета с ПМС № 201/31.08.2007 г.) и е преценено от компетентните органи, че няма вероятност инвестиционното предложение да окаже значително отрицателно въздействие върху защитените зони по смисъла на чл. 40, ал. 4 от цитираната наредба. Също така е съобразено и изискването на чл. 8, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за въздействие върху околната среда и е преценено, че няма вероятност инвестиционното предложение да окаже отрицателно въздействие по отношение степента на значимост на въздействието и риска за човешкото здраве.

По делото от заинтересованата страна СО е представено решение № 46/31.08.2009 г. на АССГ, Второ отделение, 36-ти състав, постановено по адм.д. № 720/2009 г. (л. 320 и сл.). Със същото е отхвърляне жалба на Екологично сдружение „За Земята“ срещу Решение по оценка на въздействието върху околната среда № 14-8/15.12.2008 г. на директора на РИОСВ – С., с което е одобрено осъществяването на инвестиционно предложение за изграждане на Интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община. Първоинстанционното съдебно решение е потвърдено с решение № 3633/19.03.2010 г. (неправилно изписана на копието година 2007 г.) по адм.д. № 14006/2009 г. на ВАС - П. отделение.

От жалбоподателя Сдружение „Независим обществен контрол“, във връзка с издадено удостоверение от съда, е представено писмо изх. № 43-00-765/24.09.2014 г. на МОСВ (л. 346), което удостоверява, че лицето Г. Б. – директор на РИОСВ – С. към 15.12.2008 г. е било в отпуск поради временна неработоспособност за раждане, считано от

12.12.2008 г. до 23.01.2009 г. по данни от издаден болничен лист № 1747051/17.12.2008 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбите са процесуално допустими, като подадени от активно легитимирани лица с правен интерес срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Гражданските сдружения: „Независим обществен контрол“, Екологично сдружение „За Земята“, Сдружение „Коалиция за устойчиво развитие“ и Национално сдружение за защита собствениците на имоти са сдружения с нестопанска цел, със седалища в [населено място], създадени с цел и предмет на дейност защита на гражданските права в опазване на здравето, околната и градски среда, борба със замърсяванията и промените в климата, устойчиво икономическо и обществено развитие. Поради това тези сдружения представляват „засегната общественост“ по смисъла на § 1, т. 25 във връзка с т. 24 от ДР на ЗООС и са заинтересовани лица по смисъла на чл. 99, ал. 6 от ЗООС, за които е налице интерес от оспорването на решението, предмет на настоящото дело. (В този смисъл и определение № 11386 от 18.09.2012г. на ВАС, П. отделение). В закона не е посочен ред за обжалване на решение по чл. 93, ал. 5 ЗООС (каквото е процесното решение), а в нормата на чл. 99, ал. 6 ЗООС е предвидена изрична възможност заинтересуваните лица да обжалват решенията по О. в 14-дневен срок от съобщаването по чл. 99, ал. 4 ЗООС по реда на АПК. Разпоредбата на чл. 99, ал. 4 ЗООС задължава компетентния орган, постановил решението по О., да го предостави в 7-дневен срок на възложителя на инвестиционното предложение, както и да го оповести чрез централните средства за масово осведомяване, интернет страницата си и/или по друг подходящ начин.

Съдът намира, че жалбите са подадени срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. От доказателствата по делото е видно, че решението е публикувано на интернет страницата на РИОСВ-С. и е поставено на таблото за обявления в сградата на РИОСВ - С., съгласно Протокол № 96/2014 ПД от 11.04.2014 г. (л. 31). Считано от тази дата четирите жалби са подадени в срок, поради което са процесуално допустими.

По основателността на жалбите:

Разгледани по същество жалбите са **неоснователни**.

В настоящото производство е направено искане от Сдружение „Независим обществен контрол“ и от Екологично сдружение „За Земята“ за прогласяване нищожността на Решение по оценка на въздействието върху околната среда № 14-8/15.12.2008 г. на директора на РИОСВ – С., с което е одобрено осъществяването на инвестиционно предложение за изграждане на Интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община. Този административен акт е бил предмет на проверка относно законосъобразността му, приключила с влезли в сила съдебни решения - решение № 46 по адм.д. № 720/2009 г. на 36^{-ти} състав по описа на АССГ, потвърдено с решение № 3633 по адм.д. № 14006/2009 г. на П. отделение на ВАС от 19.03.2010 г., с които оспорването е било отхвърлено. Жалбоподател в производството е било Екологично сдружение „За Земята“, чието право на оспорване с твърдение за нищожност е преклудирано по аргумент от нормата на чл. 177, ал. 3 АПК.

Предвид субективните предели на силата на пресъдено нещо на съдебното решение,

очертана в нормата на чл. 177, ал. 1 АПК, която действа и обвързва само страните при отхвърляне на оспорването, то влязлото в сила съдебно решение, постановено по адм.д. № 720/2009 г. на 36-ти състав по описа на АССГ, е пречка за оспорването на административния акт като нищожен или на друго основание съгласно чл. 177, ал. 3 АПК, но само от субект, който е имал камчеството страна в производството при първоначалното оспорване на акта. Неучаствалите в това производство субекти, като необвързани от силата на пресъдено нещо на приключващия го съдебен акт, не са адресати на ограничението по чл. 177, ал. 3 АПК, поради което и позоваването на Сдружение „Независим обществен контрол“ на нищожността на Решение по оценка на въздействието върху околната среда № 14-8/15.12.2008 г. на директора на РИОСВ – С. е процесуално допустимо и следва да бъде разгледано от съда.

Твърдяното от Сдружение „Независим обществен контрол“ основание за нищожност на Решение по оценка на въздействието върху околната среда № 14-8/15.12.2008 г. на директора на РИОСВ – С. е липса на компетентност на органа. В тази връзка страната е представила доказателство (писмо изх. № 43-00-765/24.09.2014 г. на МОСВ - л. 346), че лицето, изпълняващо длъжността директор на РИОСВ – С. към 15.12.2008 г. (датата на издаване на Решение № 14-8/15.12.2008 г.) - Г. Б., е било в отпуск поради временна неработоспособност за раждане, считано от 12.12.2008 г. до 23.01.2009 г. по данни от издаден болничен лист № 1747051/17.12.2008 г.

Настоящият съдебен състав счита, че доказателствата за наличие на разрешен отпуск за временна неработоспособност на лицето, упражняващо функциите на административен орган, не обосновават липса на компетентност, а оттам и нищожност на издадения административен акт поради следното: компетентността представлява съвкупност от права и задължения, които административният орган притежава на основание на закона за изпълнение на поставената му специализирана задача в държавното управление. Физическото лице, осъществяващо функциите на административен орган е титуляр на тази компетентност за времето, за което заема съответната длъжност. Ползването на законоустановен отпуск, независимо от неговия вид, е период от време, през съответното трудово или служебно правоотношение съществува, но физическото лице е освободено от задължението да престои труд по него. През периода на отпуск за временна неработоспособност поради здравословни показания лицето е освободено от задължението, но не е лишено от възможността да престои труда си, то продължава да бъде титуляр на заеманата от него длъжност и носител на всички права и задължения, които формират компетентността на административната му служба. По тези съображения, съдът счита, че наличието на болничен лист, издаден в полза на директора на РИОСВ-С., към момента на издаване на Решение № 14-8/15.12.2008 г.), не лишава административния орган от предоставената му със закон компетентност, поради което и издаденият административен акт не е нищожен на твърдяното основание.

Предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство е Решение № СО-70-ПР/2014 г. на директора на РИОСВ – С.. Със същия административен акт на основание чл. 93, ал. 1, т. 2, ал. 3 и ал. 5 ЗООС, чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (Наредбата за О.), чл. 31, ал. 4 и 6 от Закона за биологичното разнообразие (З.), чл. 40, ал. 4 във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (Наредба за ОС) е

решено да не се извършва оценка на въздействието върху околната среда за ИП „Модернизация на технологичното оборудване в завод за М. на отпадъци с производство на R.-гориво на площадка „С.“, разположена в ПИ с идентификатор 87401.7647.182, м. „С.“, землище на [населено място], район „К.“ с възложител СО, което няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони.

Оспорваният в настоящото производство административен акт – Решение № СО-70-ПР/2014 г. е издаден от компетентен административен орган, в пределите на неговата власт, съгласно нормата на чл. 93, ал. 3 във връзка с ал. 1, т. 2 ЗООС и в предвидената писмена форма.

Оценката на плановите, програмите и инвестиционните предложения, попадащи в обхвата на ЗООС, се извършва чрез процедурата по екологична оценка, съответно чрез процедурата по оценка на въздействието върху околната среда по реда на ЗООС и при спазване на специалните разпоредби на З. и наредбата по чл. 31а от същия закон. От друга страна, на основание чл. 92, ал. 1 ЗООС оценка на въздействието върху околната среда задължително се извършва на: 1. инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии съгласно приложение № 1; 2. инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии с трансгранично въздействие върху околната среда съгласно приложение № 1 към чл. 2 от Конвенцията по оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, съставена в Е. (Ф.) на 25 февруари 1991 г., ратифицирана със закон (ДВ, бр. 28 от 1995 г.) (обн., ДВ, бр. 86 от 1999 г.; попр., бр. 89 от 1999 г.). Случаите, при които е предоставено на компетентния орган да прецени необходимостта от извършване на О. са изброени в чл.93, ал.1, т.1-5 ЗООС.

В конкретния случай ИП се отнася до модернизация на технологичното оборудване в завод за М. на отпадъци с производство на R.-гориво на площадка „С.“, което е част от „Интегрираната система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на СО“, одобрена с Решение № 14-8/15.12.2008 г. на директора на РИОСВ – С. и издадено комплексно разрешително за обект „Интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на СО – „Депо за неопасни отпадъци „С.“ № 431-Н0/2012 г. Чрез ИП се цели оптимизиране на технологичния процес при получаване на крайния продукт и намаляване на количеството отпадъци за депониране и увеличаване на количеството на R.-гориво. Предвижданите промени са свързани основно с въвеждане на процес на биологично сушене, което чрез намаляване на влагата на всички отпадъчни компоненти, позволява включването на запалими, но първоначално мокри фракции като органична фракция в горивото от отпадъци (R.).

Относно вероятността ИП да окаже значително отрицателно въздействие върху защитени зони по смисъла на чл. 40, ал. 4 от Наредбата за О. административният орган е взел предвид становищата на специалисти, от които се установява, че не се засягат защитени територии. Извършена е преценка на основание чл. 39, ал. 3, респ. чл. 40, ал. 3 от Наредбата за О. на вероятната степен на отрицателно въздействие върху защитените зони по критериите на чл. 16 от същата. Тази преценка се взема предвид при постановяване на решението за преценяване необходимостта от О. или на писмото за потвърждаване на задължителната О., както и при постановяване на решението по О.. Със становището на основание чл.31, ал. 4 З. е посочено, че ИП не попада в границите на защитени зони, по смисъла на закона. Най-близко

разположената защитена зона до ИП е защитената зона В. „Долни Б. – К.“ за опазване на дивите птици, обявена със заповед № РД-573/08.09.2008 г. на Министъра на околната среда и водите, като границата на тази зона отстои повече от 5.9 км. западно от имота. Неоснователно е възражението на жалбоподателите, че ИП попада в границите на защитени територии от мрежата НАТУРА 2000 и в защитени територии, съгласно Закона за защитените територии. Това твърдение не е подкрепено с никакви доказателства по делото. В становището се посочва, че предвид местоположението, характера и мащаба на ИП, преценката за вероятната степен на отрицателно въздействие е, че не се очаква значително отрицателно въздействие върху защитените зони. С реализацията на ИП не се очаква унищожаване, увреждане или влошаване състоянието на видове, предмет на опазване. Следователно е проведена процедура по оценка за съвместимост и е извършена преценка на вероятна степен на отрицателно въздействие по смисъла на чл.31 З.. Преценката да не се извършва О. е правилна, тъй като е базирана още и на представени становища на СРЗИ, Дирекция „КОС“, относно компонент „Въздух“, „Води“ и „Биологично разнообразие и защитени територии“.

Тези становища се подкрепят и от заключението на вещото лице, изготвило неоспорената по делото експертиза, с която се установява, че модернизацията на технологичното оборудване няма да доведе до отрицателно въздействие върху околната среда, извършена е оценка за съвместимост по чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (приета с ПМС № 201/31.08.2007 г.), съобразено е и изискването на чл. 8, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за въздействие върху околната среда и е преценено, че няма вероятност инвестиционното предложение да окаже отрицателно въздействие по отношение степента на значимост на въздействието и риска за човешкото здраве.

По делото са представени и доказателства за уведомяването от страна на кмета на Район „К.“ – СО и кмета на [населено място] на обществеността за инвестиционното намерение и липсата на постъпили възражения, както и подробни такива за извършеното уведомяване и липса на възражения от страна на СО.

Въз основа на изготвените експертни становища и представените доказателства, от страна на компетентния да извърши преценката за О. административен орган в лицето на директора на РИОСВ - С., е издадено и конкретното решение да не се извършва оценка за въздействието върху околната среда.

По повод възраженията в жалбите в конкретния случай следва да се има предвид, че процедурата по преценяване на необходимостта от извършване на О. не включва обществено обсъждане, а само отчитане на обществен интерес към ИП, ако такъв е бил проявен. В хода на процедурата по преценяване на необходимостта от О., както се спомена по-горе не са постъпвали конкретни възражения по законосъобразността срещу осъществяване на инвестиционното намерение, удостоверено със описаните доказателства.

В хода на настоящото производство не се представиха други доказателства, от които да е видно, че е бил налице обществен интерес от конкретното инвестиционно намерение, за да се твърди, че не е спазена процедурата по издаване на решението за липсата на необходимост от извършване на О..

Предвид изложеното, съдът намира, че процедурата по издаване на процесното решение е спазена.

Съгласно нормата на чл. 93, ал. 3 ЗООС, директорът на съответната РИОСВ преценя необходимостта от извършване на О. за всеки конкретен случай по чл. 93, ал. 1, т. 1 и т. 2 от закона, а това са инвестиционни предложения съгласно Приложение № 2 (чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗООС) и всяко разширение или изменение на инвестиционни предложения съгласно Приложение № 2, които вече са одобрени или са в процес на одобряване, изпълнени са или са в процес на изпълнение, ако това разширение или изменение може да доведе до значително отрицателно въздействие върху околната среда (чл. 93, ал. 1, т. 2 ЗООС). При това положение, след изготвянето одобряването на конкретния проект, ще следва нова преценка за въздействие, в случай, че се касае за изменение или разширение на инвестиционното предложение.

Решението, с което се преценява необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда на инвестиционното предложение безспорно се основава на преценка съобразно критериите по чл. 93, ал. 4 ЗООС, каквито са характеристиката на дейността и нейния обем, ползването на природни ресурси, произвеждането на отпадъци, създаването на замърсяване и дискомфорт на околната среда, местоположението, качеството и възможността на възстановяване на природните ресурси в района, способността за асимилация на екосистемата в естествената околна среда, характеристиките на потенциалните въздействия и обществения интерес, а в обжалваното решение се съдържат подробни съображения относно съответствието на предложението с посочените нормативни критерии. Административният орган има право на свободна преценка относно необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда за всеки конкретен случай, като се ръководи от посочените критерии. Процесното инвестиционното предложение не е от категорията инвестиционни предложения, за които задължително се извършва такава оценка.

При постановяване на решение по чл. 93 ЗООС административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност - т.е. при предоставена възможност за всеки конкретен случай да прецени дали да бъде извършена О., като целесъобразността на взетото решение (правилността на преценката) не подлежи на контрол от съда. Съгласно разпоредбата на чл. 169 АПК, при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Следователно, съдебният контрол върху актове от категорията на оспорения се ограничава само до външните граници и рамки на оперативната самостоятелност, очертани от петте изисквания за законосъобразност на административните актове по чл. 146 и обхваща проверката дали са издадени при упражняване на правомощия в рамките на законово предоставена дискреционна власт и спазването на изискванията по чл. 4, ал. 2 и чл. 6 АПК. В случая, обжалваното решение е постановено в рамките на предоставената на административния орган възможност да прецени въз основа на фактическо установеното необходимостта от извършването на О., като е спазена нормативната регулация. Въз основа на проверка на представената от възложителя информация и прилагането на критериите по чл. 93, ал. 4 ЗООС, обосноваващи заключението, че от реализирането на инвестиционното намерение няма да има значително въздействие върху околната среда, законосъобразно е преценено и е направен извод, че не следва да се извършва О.. Оспореното решение е постановено и при спазване на регламентираните в НУРИБВОС административнопроизводствени правила.

Неоснователно е направеното в жалбите възражение, че поради изтекъл 5-годишен

срок на валидност на решението по О. № 14-8/15.12.2008 г. обжалваното решение № СО-70-ПР/11.04.2014 г. е акт без правно действие. Посочената разпоредба на чл. 93, ал.7 ЗООС, се отнася до решения, с които е преценено да не се извършва О., а Решение № 14-8/15.12.2008 г. е с различен предмет.

Предвид изложеното, съдът намира, че за конкретното инвестиционно предложение, административният орган правилно и в достатъчна степен е обосновал преценката си относно липсата на необходимост от извършване на оценка на въздействието върху околната среда, поради което и административният акт е издаден при правилно приложение на материалния закон, в съответствие с целта на закона и при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения. Поради това жалбите като неоснователни следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на спора неоснователни са претенциите на жалбоподателите за присъждане на разноски в производството. На основание чл. 143, ал. 3 АПК на заинтересованата страна – Столична община ѝ се следват разноски. Същата е представлявана от юрисконсулт, чието възнаграждение на основание чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 и в съответствие с § 1 от Допълнителните разпоредби на Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения следва да бъде определено и присъдено в размер на 300 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, II отделение, 26^{-та} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на:

1. Сдружение „Независим обществен контрол“, рег. по ф.д. № 407/2010 г. на СГС, БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от И. С. Д. – председател на Управителния съвет (УС) на сдружението;
2. Сдружение „Коалиция за устойчиво развитие“, рег. по ф.д. № 121/2011 г. по описа на СГС, БУЛСТАТ –[ЕИК] с адрес: [населено място] – 1000, [улица], ет.1, ап.1, представлявано от Д. И. – председател на УС;
3. Национално сдружение за защита собствениците на имоти, рег. по ф.д. № 4658/2006 г. по описа на СГС, БУЛСТАТ –[ЕИК] с адрес: [населено място], район „П.“- СО, [населено място], [улица], представлявано от З. А. М. – председател на УС и
4. Сдружение с нестопанска цел „Екологично сдружение За Земята“, БУЛСТАТ –[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], район „К. поляна“, [жк], [жилищен адрес] представлявано от И. С. П. и Т. Д. Т.

срещу Решение № СО-70-ПР/2014 г. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда на директора на Регионална инспекция за околна среда – С., с което е постановено да не се извършва екооценка за инвестиционно предложение (ИП) за „Модернизация на технологично оборудване в завод за механично и биологично третиране (М.) на отпадъци в производството на Р.-гориво на площадка „С.“, разположена в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 87401.7647.182 м. „С.“, землище на с Я., район „К.“ – Столична община с възложител Столична община.

ОСЪЖДА 1. Сдружение „Независим обществен контрол“, рег. по ф.д. № 407/2010 г. на СГС, БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица]; 2. Сдружение „Коалиция за устойчиво развитие“, рег. по ф.д. № 121/2011 г. по описа на СГС, БУЛСТАТ –[ЕИК] с адрес: [населено място] – 1000, [улица], ет.1, ап.1; 3.

Национално сдружение за защита собствениците на имоти, рег. по ф.д. № 4658/2006 г. по описа на СГС, БУЛСТАТ –[ЕИК] с адрес: [населено място], район „П.“- СО, [населено място], [улица] 4. Сдружение с нестопанска цел „Екологично сдружение За Земята“, БУЛСТАТ –[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], район „К. поляна“, [жк], [жилищен адрес] да заплатят солидарно на Столична община, [улица], сумата от 300,00 (триста) лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: